

Meesterlijk

Sander Schmits

INKIJKJE

Hoofdstuk 1 en een stukje Hoofdstuk 2
zonder tekeningen

Inhoudsopgave

1	Een nieuw avontuur	9
2	Een schat?	13
3	Een stiekeme operatie	21
4	Twee soorten letters	30
5	Een code	36
6	Sari's plannen	41
7	Wat nu?	44
8	Een vreemde oneffenheid	54
9	Wat zit er in de schatkist?	58
10	Twee maanden	64
11	Het standbeeld	72
12	Voornaam?	78
13	Meesterlijk	83

Een nieuw avontuur

‘Hoi jongens,’ zegt Sari terwijl ze aan komt fietsen.

‘Goedemorgen,’ groeten Sjoerd en Tom.

Sari stopt naast hen. ‘En, zijn jullie klaar voor ons nieuwe avontuur?’

‘Ja, helemaal,’ knikt Sjoerd.

‘Goed zo, vriendje!’ Sari kijkt Tom aan. ‘Jij ook?’

‘Ja, ik ook,’ antwoordt Tom.

Sari glimlacht. ‘Dan kunnen we vertrekken, denk ik zo.’ Samen beginnen ze aan de fietstocht richting hun nieuwe school.

‘Wel fijn dat we bij elkaar in de brugklas zitten,’ zegt Sari.

‘Inderdaad,’ beaamt Sjoerd.

Tom denkt aan iets anders. ‘Zullen we een leuke mentor krijgen?’ vraagt hij zich af.

‘Dat zien we zo,’ stelt Sari.

‘En zullen we tot laat op de dag school hebben?’ gaat Tom verder.

‘Dat ligt aan het rooster,’ antwoordt Sjoerd. ‘En...’

‘En het ligt er ook aan of we weer vaak detectives moeten zijn,’ vult Sari hem knipogend aan.

‘Da’s waar!’ lacht Sjoerd.

Zo praten ze de hele tijd met elkaar door, totdat ze bij hun nieuwe school aankomen.

‘O, we zijn er al,’ merkt Sjoerd op. ‘Dat ging snel, zeg!’ Tom is het met zijn tweelingbroer eens. ‘Dat vond ik ook.’

Sari glimlacht. ‘Tja, als je gezellig met elkaar aan het babbelen bent, dan vliegt de tijd.’

‘Dat blijkt maar weer,’ knikt Tom.

Met z’n drieën fietsen ze richting de fietsenstalling en ondertussen bewondert Sjoerd hun nieuwe schoolgebouw.

‘Wat is het toch groot,’ zegt hij, en hij herinnert zich dat hij precies hetzelfde zei op de open dag het vorig jaar.

Net als toen antwoordt Tom: ‘Dat ben ik helemaal met je eens.’

Sjoerd, Tom en Sari stallen hun fietsen en kijken dan waar lokaal 1.75 is, het lokaal waar ze zich mogen melden. Die zoektocht blijkt niet moeilijk te zijn, want al meteen het eerste lokaal dat ze tegenkomen is lokaal 1.75. Met z’n drieën betreden ze het. Achter het bureau zit een leerkracht met lang blond haar. Hij staat op en komt op hen aflopen.

‘Hallo,’ zegt hij. ‘Mijn naam is meneer van Gelderen. Ik ben dit jaar jullie mentor en ik zal jullie Frans geven. En wie zijn jullie?’

Sjoerd, Tom en Sari stellen zich alle drie aan hun mentor voor.

‘Ah, jullie zijn dan de leerlingen van basisschool Het Zonnetje. Is het niet?’

Sjoerd, Tom en Sari knikken.

Hun mentor glimlacht. ‘Ik begreep dat jullie goed bevriend met elkaar zijn, en zelfs dat twee van jullie verkering met elkaar hebben.’

‘Dat zijn wij!’ Sjoerd weet niet hoe trots hij naar Sari en zichzelf moet wijzen.

‘Wat leuk! En we gaan er hier ook een leuk jaar van maken.’ Meneer van Gelderen gebaart de klas rond.

‘Zoek om te beginnen maar eens een plaats uit.’

‘Mogen we die zelf uitkiezen?’ vraagt Tom verbaasd.

‘Zeer zeker,’ antwoordt meneer van Gelderen vriendelijk.

‘Laten we dan in deze rij van drie gaan zitten,’ stelt Sari voor. ‘Dan zitten we gezellig naast elkaar.’

‘Als jullie het maar niet *al* te gezellig maken.’ Hun mentor is nog niet uitgesproken of er komen een heleboel kinderen het lokaal in. ‘Ah, jullie komen vast van de Smitschool hier om de hoek.’

De kinderen knikken.

‘Ja, dat verbaast me niets: jullie school levert altijd zo veel kinderen aan mijn klas.’ Meneer van Gelderen gebaart wederom het lokaal rond. ‘Zoek allemaal maar een plaats uit.’

Zo volgen er telkens nog een paar kinderen, totdat de klas gevuld is met in totaal 31 leerlingen.

‘We zijn compleet,’ zegt meneer van Gelderen, en hij sluit de deur van het lokaal. ‘Zoals ik jullie al heb verteld, is mijn naam meneer van Gelderen. Ik ben jullie brugklasmentor en ik zal jullie ook Frans geven. Dus om jullie meteen al op zijn Frans te begroeten: bonjour à tous! Wat betekent: hallo allemaal! Zoals jullie in de informatiebrief hebben kunnen lezen, maken jullie deze maandagochtend kennis met de school. Morgenvroeg beginnen dan echt de lessen, en dan zullen jullie ook kennismaken met jullie andere docenten. Maar ik heb van hen al een aantal foto’s op het bord gezet.’ Meneer van Gelderen legt zijn vinger op de eerste foto.

‘Dit is meneer Timmers. Van hem gaan jullie wiskunde krijgen. Elke...’

Terwijl hun mentor doorgaat met zijn verhaal, bestuderen Sjoerd, Tom en Sari de foto van meneer Timmers. Hij heeft een grijze baard, grijze haren en een bril op. Eerlijk gezegd lijkt hij op iemand: *meester Henk*. En ze beginnen in zichzelf te lachen. Zou meneer Timmers ook een groot geheim met zich meedragen? En zouden zij dit schooljaar weer detectives moeten zijn? Sjoerd, Tom en Sari zijn erg benieuwd...

Een schat?

‘Hoi jongens!’ groet Sari.

‘Goedemorgen,’ antwoorden Sjoerd en Tom.

Zo begint hun ochtend hetzelfde als die van gisteren: bij het huis van Sjoerd en Tom.

Vanaf daar fietsen ze naar hun middelbare school voor hun allereerste lesdag.

‘Ik ben benieuwd naar alle vakken,’ zegt Tom terwijl ze onderweg zijn.

‘Ik ook,’ knikt Sjoerd.

‘En ik ben ook benieuwd naar alle leerkrachten,’ gaat Tom verder.

Opnieuw praten ze de hele tijd met elkaar, en zodoende weten ze niet hoe snel ze al in lokaal 1.76 zitten voor hun eerste les: wiskunde van meneer Timmers. Die staat voor het bord en zegt: ‘Goedemorgen allemaal. Ik ben jullie wiskundedocent meneer Timmers. Gedurende de komende weken zal wel duidelijk worden hoe mijn lessen in elkaar zitten. In ieder geval zal ik jullie veel zelfstandig en in groepjes laten werken. Ik geef jullie dan een raadsel dat jullie moeten proberen op te lossen.’ Hij wijst naar het bord. ‘Bijvoorbeeld: wat is dit voor een teken?’

Sjoerd, Tom en Sari kijken goed naar het teken op het bord, maar ze hebben geen idee wat voor iets geheimzinnigs dit moet voorstellen. En ook uit de rest van de klas komt geen reactie.

‘Ik help jullie,’ zegt meneer Timmers. ‘Dit is ’n wortel.’

En nee, dan bedoel ik niet die oranje groente die je op kunt eten. Maar ik bedoel een wiskundige wortel. Die ziet er zo uit. Eigenlijk dus een beetje als de letter V. Ware het niet dat de wortel dan eerst lager begint aan de linkerkant en hoger uitkomt aan de rechterkant, en dat je aan beide uiteinden nog een streepje moet trekken. De wortel kun je nemen van een getal. Wortel 4 is bijvoorbeeld 2. En wortel 9 is bijvoorbeeld 3. Wortel 16 is dan weer 4 en wortel 25 is 5. De wortel zoekt dus twee precies dezelfde getallen die keer elkaar het getal zijn bij de wortel. En die getallen hoeven geen hele getallen te zijn, want ook wortel 5 bestaat. Dat is ongeveer 2,236, want 2,236 keer 2,236 is afgerond 5. Nu vind je een dergelijke wortel natuurlijk nooit uit je hoofd. Daarom mag je voor zulke berekeningen je rekenmachine gebruiken. Pak deze maar eens en zoek het wortelteken er maar eens op.'

Sjoerd, Tom en Sari pakken enthousiast hun rekenmachine erbij, en ze maken er een soort wedstrijdje van. 'Ja, hier is-ie,' zegt Tom terwijl hij als eerste zijn vinger op de juiste toets legt.

Sjoerd en Sari zien de juiste toets nu ook, en Sari begint te glimlachen: 'Nou, vooruit dan, de overwinning is je gegund: proficiat.'

'Dank u,' glimlacht Tom.

Intussen praat meneer Timmers weer verder: 'Hebben jullie allemaal het wortelteken kunnen vinden? Ja? Dan zal ik jullie nu een oefenblaadje geven, waarmee jullie kunnen oefenen met wortels. En voor de duidelijkheid: je rekenmachine mag gebruikt worden. Maar de wortels die je meteen uit het hoofd ziet, mag je uiteraard

ook zonder rekenmachine oplossen. Ik wens jullie veel succes en plezier, en tot slot: als je een vraag hebt, dan hoor ik het graag.'

Meneer Timmers deelt het oefenblaadje uit en zodra Sjoerd, Tom en Sari er alle drie eentje hebben, beginnen ze het ijverig te maken.

De eerste opdracht luidt: wortel 49.

Sari lost deze uit het hoofd op en schrijft meteen 7 op, want zij kent 49 uit het tafeltje van 7 en van 7×7 .

Sjoerd en Tom zien dit niet meteen en zij rekenen wortel 49 met hun rekenmachine uit.

De tweede opdracht is wortel 79.

Die weten ze alle drie niet uit het hoofd, maar hun rekenmachine leert hen dat het antwoord 8,888194417 moet zijn.

Sari fluistert richting Sjoerd en Tom: 'Moeten we nu al die cijfers achter de komma opschrijven?'

'Geen idee,' antwoorden zij.

'Dan ga ik dat even vragen.' Sari staat op en loopt naar het bureau van meneer Timmers. Daar vraagt ze: 'Meneer, wortel 79 is 8 en dan een heleboel cijfers achter de komma. Moeten we die cijfers achter de komma allemaal opschrijven?'

'Ik zal je vraag zo meteen beantwoorden, Sari, maar eerst even iets anders.' Meneer Timmers richt zich tot de hele klas. 'Als jullie allemaal even willen luisteren. Sari komt hier zojuist een vraag aan mijn bureau stellen. Maar dat heb ik eigenlijk liever niet. Als iemand een vraag heeft, dan steekt die zijn hand op en dan kom ik naar hem of haar toe. Dus alsjeblieft geen vragen aan mijn bureau komen stellen. Oké?' Hij richt zich weer

tot Sari. 'Voor een keer zal ik je vraag hier aan mijn bureau beantwoorden. Wat was je vraag ook alweer?'

Sari is verrast door meneer Timmers' reactie en weet even niet wat ze moet zeggen. Maar dan stelt ze haar vraag nog een keer: 'Moet je bij wortel 79 alle cijfers achter de komma opschrijven?'

'Da's een slimme vraag van je,' zegt meneer Timmers, 'maar je hoeft...'

Sari hoort de woorden van haar wiskundeleraar niet meer. Dit komt omdat haar ogen vallen op zijn bureau, om precies te zijn: op een papiertje met een reeks geheimzinnige vakjes erop. Het papiertje doet haar denken aan een schatkaart. In haar favoriete film *Ben de schatzoeker* komt namelijk een schatkaart voor, en Sari vindt meneer Timmers' papiertje hier verdacht veel op lijken... Ze bekijkt het nog eens goed en weet het nu zeker: dit is een schatkaart. Waarom zou meneer Timmers anders de hele tijd over raadsels praten en niet willen dat er iemand naar zijn bureau...

'Hallo? Ben je er nog?'

Sari kijkt op en met rode wangen zegt ze: 'Oh, sorry, meneer. Ik was even in gedachten.'

'Nou ja, voor deze keer dan,' zegt meneer Timmers. 'Maar ik denk dat het antwoord op je vraag nu wel duidelijk is, en dat je terug naar je plaats kunt gaan.'

Sari knikt, hoewel ze van meneer Timmers' antwoord niets gehoord heeft.

Ze loopt terug naar haar plaats en fluistert tegen Sjoerd en Tom: 'Meneer Timmers heeft ergens een schat verborgen.'